

Neviditelný svět

Abram poukazuje na tři různé podoby neviditelnosti. Prvním z nich je skrytost za viditelnými věcmi, například horizont za námi viditelnou krajinou. Druhá podoba neviditelnosti je skrytá někde uvnitř, například to může být vnitřek našeho těla nebo kmen stromu. Posledním typem neviditelnosti, který Abram uvádí je, něco, co se pohybuje mezi viditelnými věcmi a to je například vzduch nebo atmosféra.

Domnívám se, že Abram poukazuje na tyto podoby neviditelnosti hlavně z důvodu ovlivnění čtenáře k tomu, aby si více uvědomil svůj vztah se zemí a se vším, co ho obklopuje. Aby si uvědomil, že je součástí většího celku, který na něj působí a na který působí sám člověk. Snaží se ve čtenáři vyvolat pocit jakési sounáležitosti s přírodou a fakt, že pokud si připustíme, že například listy jsou živé a dokáží v určitém ohledu vnímat své okolí, nebudeme mít tendenci to, co nás obklopuje ničit, ba naopak, budeme si toho vážit.

Věci ve světě jsme schopni poznat jednak skrze nějaká objektivní fakta, hmatatelné a materiální věci, ale Abrams poukazuje na to, že pouze tento přístup nestačí. Právě uvědomování si těch neviditelných aspektů světa, kterými často vnímáme něco nadpřirozeného, duchovního a podobně, nás dovede k pravému poznání světa a věcí v něm.

Ve své podstatě s Abramsovým postojem souhlasím, převážně proto, že je mírumilovný. Domnívám se však, že vnímat svět okolo nás skrze jeho neviditelné podoby je v dnešní době pro většinu lidí nereálné a to hlavně z důvodu velmi rychlého vývoje světa kolem nás. Já osobně si libuji v představě vnímání neviditelností světa, ale sama k nim přistupuji jako k něčemu duchovnímu. Zdá se mi, že se Abrams snaží ve svém textu zlehka potlačovat vnímání neviditelnosti jako něčeho duchovního a snaží se neviditelnost určitých aspektů přenést do roviny racionálního uvažování o světě.

Literatura:

Abram, D. 2008. *Neviditelný svět*. In Abram, D. 2008. *Procitnutí do živé země*. Nymburk: OPS, s. 77–93.